

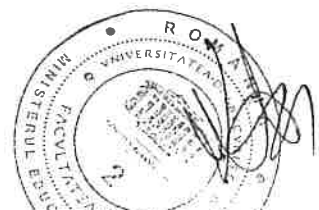
1. Este un act consensual: a) promisiunea de vânzare a recoltei viitoare dintr-o livadă; b) contractul de ipotecă asupra unui imobil viitor; c) contractul de dar manual încheiat în legătură cu un televizor.
2. Leziunea, viciu de consimțământ: a) este aplicabilă și actelor juridice cu titlu gratuit; b) a minorului poate fi incidentă chiar dacă minorul a avut capacitatea de exercițiu necesară încheierii (singur) a actului lezionar; c) atrage nulitatea contractului și atunci când disproporția dintre prestații apare pe parcursul executării contractului.
3. Consimțământul la încheierea actului juridic: a) atunci când este afectat de o eroare esențială, nu antrenează întotdeauna nevalabilitatea contractului; b) nu poate rezulta niciodată din tăcerea uneia dintre părți; c) atunci când provine de la o persoană lipsită de discernământ, va atrage nulitate relativă sau absolută a actului, după caz.
4. În cazul vânzării bunului altuia, dacă vânzătorul nu asigură transmiterea dreptului de proprietate, cumpărătorul: a) poate obține rezoluțiunea contractului; b) poate obține rezilierea contractului; c) poate obține constatarea nulității absolute a contractului.
5. Confirmarea contractului: a) poate privi și acte juridice lovite nulitatea de nulitate absolută, în cazurile anume prevăzute de lege; b) poate fi făcută în mod valabil de către partea victimă a dolului, pentru nulitatea decurgând din dol, după ce aceasta ia la cunoștință de faptul că s-a găsit în eroare, chiar dacă nu a cunoscut faptul că eroarea i-a fost provocată de către manoperele frauduloase ale celeilalte părți; c) este incidentă în acele situații în care scopul dispoziției legale anterior încălcate a fost atins ca urmare a împlinirii unor elemente de fapt obiective.
6. În privința nulității: a) în cazul nulității absolute, spre deosebire de nulitatea relativă, va putea fi obținută, în condițiile legii, și desființarea actelor subsecvente, încheiate în baza actului primar; b) părțile contractului nu pot stabili în mod valabil că vânzarea este nulă în cazul în care, în termen de 3 luni de la încheierea actului, cursul euro/leu va depăși 5,5 lei; c) nulitatea contractului de constituire de către proprietarul tabular a unui uzufruct imobiliar pe o durată de 10 ani produce efecte numai pentru viitor.
7. Modificarea regimului prescripției: a) este valabilă atunci contractul de vânzare folosit de o platformă online de vânzare electrocasnice prevede că, în caz de rezoluțiune, cumpărătorul persoană fizică, consumator, poate cere banii înapoi într-un termen de 2 ani; b) fără respectarea dispozițiilor legale imperative se sancționează cu considerarea clauzei ca nescrisă; c) nu este valabilă, dacă este rezultatul unei clauze prin care părțile înlătură unul dintre cazurile legale de suspendare a prescripției acțiunii în anularea contractului dintre ele.
8. În privința dreptului material la acțiune: a) acesta nu se stinge în cazul în care intervine decăderea, ci doar atunci când operează prescripția extinctivă; b) cu privire la răspunderea contractuală, prescripția începe să curgă de la data săvârșirii neexecutării contractuale; c) este imprescriptibil dacă privește acțiunea prin care reclamantul cere obligarea pârâtului, un website pentru articole de știri de tip tabloid, să șteargă articolul denigrator despre el.
9. Condiția suspensivă: a) îndeplinită produce efecte retroactive, fructele culese anterior îndeplinirii de către proprietarul sub condiție rezolutorie trebuind a fi restituite; b) nu poate fi niciodată și pur potestativă, fără a antrena nevalabilitatea obligației pe care o afectează; c) poate afecta doar una dintre obligațiile născute dintr-un contract.
10. Este adevărată următoarea afirmație: a) debitorul poate invoca cu succes prescripția împlinită, chiar dacă, știind că a început să curgă termenul de prescripție, nu și-a executat obligația, ci a așteptat prescrierea dreptului material la acțiune al creditorului; b) orice act de renunțare la prescripția împlinită reprezintă un caz de recunoaștere a datoriei; c) orice drepturi subiective născute dintr-un contract încheiat anterior intrării în vigoare a noului Cod civil se vor supune regulilor prescripției extinctive reglementate de către legea în vigoare la data încheierii contractului.
11. În privința efectelor actului juridic: a) ca regulă, chiar dacă nu au niciodată dreptul de a cere executarea contractului, terții nu se pot prevala nici de efectele acestuia; b) dacă A primește un bun donat de la B cu o sarcină, în cazul în care A vinde bunul lui C, ca regulă, acesta din urmă nu va fi ținut să execute sarcina; c) impreviziunea nu poate fi invocată în mod valabil, în nicio situație, în cazul contractelor aleatorii.
12. Clauza de inalienabilitate a unui bun: a) semnifică scoaterea definitivă a bunului din circuitul civil; b) presupune că terțul beneficiar al clauzei nu poate solicita rezoluțiunea contractului în care este stipulată clauza; c) în materie mobilă, presupune condiții mai lesnicioase de valabilitate.
13. Este falsă următoarea susținere: a) uzucapiunea tabulară presupune înscrierea în cartea funciară a dreptului real imobiliar fără o cauză legitimă și este independentă de posesia bunului obiect al dreptului respectiv; b) dreptul de administrare și dreptul de concesiune sunt drepturi reale principale; c) uzucapiunea extratabulară operează doar în situațiile menționate de actualul Cod civil.

14. În materia coproprietății obișnuite pe cote-părți: a) aceasta are ca sursă exclusiv contractul; b) fructele bunului comun se cuvin coproprietarilor în funcție de contribuția la producerea sau culegerea acestora; c) actele juridice încheiate potrivit legii, de un coproprietar, cu privire la un bun comun, rămân valabile și sunt opozabile celui căruia i-a fost atribuit bunul ca urmare a partajului.
15. Este corectă următoarea susținere: a) proprietatea periodică poate rezulta în baza legii; b) proprietatea rezolubilă izvorăște dintr-un act juridic declarativ; c) prin dispoziția materială se înțelege atributul proprietarului de a dispune de substanța bunului.
16. Dreptul legal de trecere pe terenul vecinului: a) presupune situația de loc înfundat și se naște ca urmare a încheierii unei convenții în forma autentică notarială; b) presupune situația de loc înfundat și se naște în baza legii; c) potrivit Codului civil, are natura juridică a unui drept real accesoriu.
17. În privința apărării dreptului de proprietate privată: a) în urma admiterii acțiunii în revendicare, pârâtul posesor de bună-credință are dreptul de ipotecă legală asupra bunului revendicat, pentru restituirea cheltuielilor efectuate pentru îmbunătățirea bunului; b) în cadrul acțiunii în revendicare, dovada dreptului de proprietate se face cu înscrisul de carte funciară pentru imobilele înscrise în cartea funciară cu efect constitutiv de drepturi; c) dreptul de proprietate privată se apără exclusiv prin acțiunea în revendicare, fără posibilitatea invocării unor mijloace nespecifice de apărare.
18. În privința încheierii contractului: a) Codul civil definește buna-credință a partenerilor în faza negocierii precontractuale; b) acceptarea unei oferte de a contracta este exclusiv expresă; c) exigența bunei-credințe este o sursă pentru o serie de obligații ale partenerilor la negociere, cum ar fi, dar fără a se limita la obligația de loialitate, de transparență, de cooperare.
19. În materia răspunderii contractuale: a) culpa debitorului se prezumă prin simplul fapt al neexecutării obligației; b) aceasta nu poate fi cumulată, în nicio situație, cu executarea silită în natură; c) se repară, ca regulă, prejudiciile previzibile și indirecte.
20. În materia faptelor juridice licite: a) nu se restituie plata nedatorată acceptată de către un creditor de bună-credință care a lăsat să se împlinească termenul de prescripție; b) moștenitorii gerantului nu sunt ținuti niciodată să continue gestiunea începută de autorul lor; c) gestiunea nu poate avea ca obiect acte juridice.
21. Este corectă următoarea susținere: a) instanța de judecată nu are niciun rol, sub niciun aspect, în privința punerii în întârziere a debitorului; b) neexecutarea fără justificare a unei obligații presupune, în mod necesar, cercetarea vinovăției debitorului; c) condițiile executării silite în natură sunt punerea în întârziere a debitorului, neexecutarea fără justificare și posibilitatea executării silite în natură.
22. În privința rezoluțiunii: a) dispuse de către creditor, prin declarație unilaterală de rezoluțiune, instanța de judecată nu are niciun rol, în nicio privință; b) judiciare, pentru determinarea caracterului însemnat al neexecutării, instanțele aplică un criteriu mixt, obiectiv-subiectiv, de luare în considerare, printre altele, a naturii contractului, a felului obligației, a atitudinii părților; c) rezoluțiunea unilaterală nu poate forma obiectul unei clauze contractuale.
23. În materia plății: a) valabilitatea plății este condiționată de emiterea unei chitanțe liberatorii; b) un terț poate efectua o plată valabilă doar dacă are calitatea de terț interesat; c) pentru ipoteza solvens-ului debitor, este suficientă capacitatea de exercițiu restrânsă pentru ca plata să fie valabilă.
24. În materia vânzării, excepția de garanție contra evicțiunii: a) este un mijloc de apărare pe care cumpărătorul îl poate opune cu succes vânzătorului care ar încerca să îl evingă în cadrul unei acțiuni în revendicare intentate în contra cumpărătorului; b) paralyzează în toate cazurile acțiunea vânzătorului în rezoluțiunea vânzării pentru neplata prețului; c) nu poate fi invocată de către cumpărătorul de bună-credință în cazul vânzării bunului altuia.
25. În cazul contractului de locațiune: a) viciile aparente la contractare se prezumă că sunt acceptate, de către locatar, prin simplul fapt al încheierii contractului în cunoștință de cauză; b) de regulă, locatarul nu are posibilitatea recunoscută juridic de a aduce îmbunătățiri bunului aflat în locațiune; c) bunul trebuie predat de locator locatarului în starea în care acesta se afla la contractare.
26. Vânzarea poate fi anulată la cererea: a) cumpărătorului, dacă se dovedește că prețul vânzării este foarte mic; b) vânzătorului, dacă se dovedește că vânzarea a avut loc cu încălcarea unei clauze de inalienabilitate incluse într-o promisiune unilaterală de vânzare; c) vânzătorului, dacă se dovedește că mandatarul său a achiziționat, prin respectiva vânzare, bunul pe care era însărcinat să îl vândă.

27. Regimul juridic al garanției pentru viciile ascunse ale bunului vândut cunoaște o derogare de la dreptul comun, în sensul că vânzătorul nu este ținut, în principiu, de această obligație, în cazul: a) vânzării unei moșteniri; b) vânzării după mostră sau model; c) vânzării unui bun de ocazie.
28. Prin tacita relocațiune: a) se încheie un nou contract de locațiune, pe durată nedeterminată; b) se prelungește contractul inițial pentru aceeași perioadă; c) se încheie un nou contract de locațiune pentru o durată egală cu durata pe care a avut-o contractual inițial.
29. În cazul în care beneficiarul unei promisiuni unilaterale de vânzare plătește promitentului o sumă de bani în baza promisiunii, de obicei: a) acea sumă va constitui un avans din prețul convenit pentru vânzarea prevăzută în promisiune; b) promitentul va avea dreptul de a denunța promisiunea, cu obligația de a plăti beneficiarului dublul sumei primite, dacă exercită acest drept; c) beneficiarul va avea dreptul la restituirea sumei, dacă decide să nu încheie vânzarea prevăzută în promisiune.
30. Contractul valabil de mandat prin care mandatarul este însărcinat cu încheierea, în numele și pe seama mandantului, a unei anumite vânzări este în mod esențial: a) solemn; b) sinalagmatic; c) special.
31. La moștenirea de cuius-ului X vin următoarele persoane: S (soția supraviețuitoare), C1, C2 și C3 (trei copii ai lui X rezultați dintr-o căsătorie anterioară a lui X cu Z), M (mama lui X) și F (fratele lui X). C1, C2, C3 și M sunt dezmoșteniți direct și total de către X. În acest caz: a) S va culege 3/8 din moștenire (1/4 cu titlu de rezervă, și 1/8, cu titlu de cotitate disponibilă specială); b) M va culege 3/64 din moștenire, cu titlu de rezervă; c) F va culege 3/8 din moștenire.
32. Este incompatibilă cu principiul irevocabilității de gradul II: a) donația încheiată între soți; b) donația făcută de nepot bunicii, întrucât se presupune că acesta din urmă ar deceda înainte de dispunător; c) donația afectată de o condiție rezolutorie pur potestativă din partea donatorului.
33. Între mătușile defunctului: a) moștenirea se împarte, de regulă, pe linii; b) împărțirea moștenirii poate avea loc, în mod excepțional, pe tulpini; c) împărțirea se face în mod egal.
34. În cadrul clasei a II-a de moștenitori: a) ascendenții privilegiați pot veni la moștenire în nume propriu sau prin reprezentare; b) împărțirea moștenirii între ascendenții privilegiați și colaterali privilegiați se face în funcție de numărul colateralilor privilegiați; c) nu sunt incluși bunicii defunctului.
35. Reprezentarea succesorală: a) permite unei persoane care nu este rudă cu defunctul să culeagă moștenirea acestuia; b) nu operează atunci când reprezentantul este dezmoștenit de reprezentat; c) nu permite vărului primar al defunctului să urce în locul unchiului precedat al defunctului.
36. Judecătorul unei cauze civile: a) dă sau restabilește calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecării, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire, context în care nu mai este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă; b) nu poate schimba temeiul juridic în cazul în care părțile, în virtutea unui acord expres sau tacit privind drepturi de care, potrivit legii, pot dispune, au stabilit calificarea juridică și motivele de drept asupra cărora au înțeles să limiteze dezbaterile; c) trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investirii, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.
37. Excepția: a) lipsei capacității procesuale de folosință, spre deosebire de excepția lipsei capacității procesuale de exercițiu, poate fi invocată în orice stare a procesului; b) lipsei capacității procesuale de exercițiu, poate fi invocată și de instanță din oficiu; c) lipsei calității procesuale active poate fi invocată numai de către pârât, fiind o excepție procesuală de ordine privată.
38. Chemarea în judecată a altei persoane: a) este o formă de intervenție voluntară care poate fi făcută și de intervenientul principal; b) se face de către pârât până la terminarea cercetării procesului, în primă instanță; c) presupune ca instanța să se pronunțe, prin încheiere, cu privire la admisibilitatea în principiu a intervenției.
39. Mandatul judiciar: a) încetează în cazul în care pentru mandant a fost instituită tutela specială; b) poate fi retras de către persoana ocrotită în cazul mandantului care beneficiază de consiliere judiciară, cu încuviințarea tutorelui acesteia; c) încetează prin moartea celui care l-a dat.
40. În materie de asigurări, altele decât cele maritime, fluviale și aeriene: a) este reglementată o competență teritorială alternativă; b) alegerea competenței prin convenție este considerată ca nescrisă dacă a fost făcută ulterior nașterii dreptului la despăgubire; c) este competență, în mod exclusiv, instanța de la domiciliul sau sediul asiguratului.
41. Termenele procedurale, în afară de cazul în care legea dispune altfel, se calculează după cum urmează: a) când termenul se socotește pe ore, acesta începe să curgă de la ora la care s-a comunicat actul de procedură; b) când termenul se socotește pe zile,

- nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, dar intră în calcul ziua când acesta se împlinește; c) când termenul se socotește pe săptămâni, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima săptămână.
42. Nulitatea de procedură necondiționată de existența unei vătămări: a) nu poate fi, în nicio situație, relativă; b) poate fi și virtuală; c) este incidentă numai în cazul în care este expresă.
43. Cererea de sechestrul asigurător: a) se soluționează, în primă instanță, în camera de consiliu, cu citarea părților; b) în caz de admitere, se soluționează prin încheiere care se comunică creditorului de îndată de către instanță, iar debitorului de către executorul judecătoresc odată cu luarea măsurii; c) trebuie să aibă individualizate, în cuprinsul acesteia, bunurile asupra cărora se solicită să se înființeze sechestrul.
44. În materie de probe: a) uzanțele, regulile deontologice și practicile statornicite între părți nu trebuie probate de către cel care le invocă; b) regulamentele și reglementările locale trebuie dovedite de către cel care le invocă numai la cererea instanței; c) dacă un anumit fapt este necontestat de către părți, nu mai este necesară, în niciun caz, dovedirea lui.
45. Cererea de suspendare a executării provizorii a unei hotărâri judecătorești: a) va putea fi încuviințată, în condițiile legii, numai cu plata unei cauțiuni; b) este lovită de nulitate dacă se depune direct la instanța de apel, vătămarea fiind prezumată de lege; c) poate fi formulată, sub sancțiunea decăderii, până la primul termen în apel.
46. În apel: a) se poate schimba cauza cererii de chemare în judecată, dacă părțile consimt la această schimbare; b) se vor putea cere orice alte despăgubiri ivite după darea hotărârii primei instanțe; c) va putea fi invocată compensația judiciară.
47. Contestația în anulare: a) se introduce la instanța superioară instanței a cărei hotărâre se atacă; b) poate fi introdusă în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, dar nu mai târziu de 1 an de la data la care hotărârea a rămas definitivă; c) se motivează în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii atacate, sub sancțiunea nulității acesteia.
48. În cazul în care se formulează o cerere de revizuire: a) instanța care judecă revizuirea poate suspenda hotărârea a cărei revizuire se cere, sub condiția dării unei cauțiuni; b) întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosar cu cel puțin 25 de zile înainte de termenul de judecată; c) dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.
49. În procedura ordonanței de plată: a) cererea în anulare suspendă de drept executarea ordonanței de plată; b) cererea în anulare se soluționează de instanța superioară instanței care a dat ordonanța de plată, în complet format din 2 judecători; c) întâmpinarea nu se comunică reclamantului, care va lua la cunoștință de cuprinsul acesteia de la dosarul cauzei.
50. Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă: a) nu se aplică cererilor referitoare la asigurări sociale; b) este scrisă și se desfășoară în întregul ei în ședință publică; c) are caracter necontencios.
51. Alegeți afirmația corectă: a) Nu poate exista o unitate de infracțiune continuată dacă unele din actele de executare au fost consumate, iar altele au rămas în faza de tentativă; b) Nu sunt aplicabile dispozițiile privind sancționarea recidivei dacă o parte dintre infracțiunile comise din nou sunt din culpă și doar una este săvârșită cu intenție, dar pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea mai mică de un an, alternativ cu pedeapsa amenzii; c) Când pedepsele stabilite pentru două infracțiuni concurente sunt închisoarea și respectiv amenda, se aplică pedeapsa închisorii la care se adaugă o treime din pedeapsa amenzii.
52. Înlesnirea, cu intenție, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, la care, fără vinovăție, contribuie cu acte de executare o altă persoană: a) nu constituie nicio formă de participație penală; b) constituie o participație improprie; c) constituie o participație proprie.
53. În speță inculpatul a fost condamnat definitiv la pedeapsa închisorii de 2 ani pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție și mai înainte de începerea executării acesteia a săvârșit din nou o infracțiune cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la o lună la 1 an alternativ cu pedeapsa amenzii. Pentru săvârșirea noii infracțiuni instanța a ales să-l condamne pe inculpat la pedeapsa amenzii. În speță: a) pedeapsa rezultantă ce se va aplica în speță este închisoarea de 2 ani la care se va putea adăuga amenda; b) inculpatul nu se află în stare de recidivă postcondamnatorie deoarece pentru infracțiunea săvârșită din nou a fost condamnat la pedeapsa amenzii; c) inculpatul se află în stare de recidivă postcondamnatorie.
54. Alegeți afirmația corectă: a) Atât în cazul intenției indirecte cât și în cazul culpei cu prevedere făptuitorul prevede rezultatul faptei sale; b) Atât în cazul intenției directe cât și în cazul culpei simple făptuitorul prevede rezultatul faptei sale; c) Atât în cazul intenției directe cât și în cazul culpei cu prevedere, făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale.
55. Alegeți afirmația corectă: a) În cazul săvârșirii a două infracțiuni, dintre care una în timpul minorității și una după majorat, dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel mult o pătrime din durata măsurii educative ori din restul rămas neexecutat din aceasta la data săvârșirii

înfracțiunii comise după majorat; b) Instanța nu poate dispune o măsură educativă privativă de libertate față de o persoană care la data săvârșirii infracțiunii avea 17 ani, iar la data pronunțării hotărârii a împlinit vârsta de 21 ani; c) Față de minorul care răspunde penal se poate lua o măsură educativă privativă de libertate, dacă acesta a mai săvârșit o infracțiune pentru care se dispusese o măsură educativă ce a fost executată înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat.

56. Instanța a reținut că inculpatul X, paznic la un depozit de lemne, în decurs de două săptămâni, a acceptat să-i ajute în mod succesiv pe inculpații A, B și C, să sustragă mai multe materiale aflate în depozitul păzit de către el, primind în schimb o sumă de bani din partea fiecăruia. S-a mai stabilit că inculpatul X a făcut câte o înțelegere separată cu fiecare autor. Astfel, conform înțelegerii, inculpatul X i-a permis de două ori lui A să pătrundă în depozit, la interval de 3 zile, pentru a sustrage bunuri. De asemenea, în zile diferite, i-a ajutat în același mod pe ceilalți doi inculpați, B și C, să realizeze fiecare câte o acțiune de sustragere. În speță: a) față de inculpatul X se va reține o complicitate la infracțiunea comisă în formă continuată de către inculpatul A, o complicitate la infracțiunea comisă de către inculpatul B și o complicitate la infracțiunea comisă de către inculpatul C; b) Inculpatul X a săvârșit o singură infracțiune continuată sub forma complicității la faptele comise de fiecare dintre inculpații A, B și C; c) Inculpatul X a săvârșit două infracțiuni sub forma complicității la faptele comise de către inculpatul A, o infracțiune sub forma complicității la fapta comisă de către inculpatul B și o infracțiune sub forma complicității la fapta comisă de către inculpatul C.

57. Tentativa la o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa amenzii se sancționează: a) între limitele prevăzute de lege privind numărul de zile-amendă, reducându-se la jumătate doar limitele între care se stabilește quantumul unei zile-amendă; b) între limitele prevăzute de lege privind numărul de zile-amendă reduse la jumătate; c) între limitele prevăzute de lege privind numărul de zile-amendă reduse la jumătate, reducându-se la jumătate și limitele între care se stabilește quantumul unei zile-amendă.

58. Alegeți afirmația corectă: a) Atât împiedicarea producerii rezultatului, cât și desistarea reprezintă cauze de reducere a pedepsei ca efect al tentativei realizate până în acel moment; b) Răspunderea penală a persoanei juridice se poate angaja în cazul unei autorități publice care a săvârșit infracțiunea în exercitarea unei activități ce poate face obiectul domeniului privat; c) Măsura de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii poate fi revocată la cerere după un termen de cel puțin un an.

59. Când în lege pentru infracțiunea săvârșită sunt prevăzute pedepse alternative, tentativa la o astfel de infracțiune se sancționează cu pedeapsa: a) mai ușoară, cuprinsă între limitele ei speciale; b) mai gravă ale cărei limite se reduc la jumătate; c) aleasă dintre cele alternative ale cărei limite se reduc la jumătate.

60. Alegeți afirmația corectă: a) Participația este proprie atunci când o persoană cu intenție o ajută pe alta să săvârșască direct și nemijlocit o faptă prevăzută de legea penală, dar care este comisă fără vinovăție; b) Participația este proprie atunci când o persoană cu intenție promite că îl va favoriza pe autor, iar după săvârșirea directă și nemijlocită, cu intenție a acelei fapte, promisiunea nu mai este îndeplinită; c) Instigatorul nu se pedepsește pentru contribuția sa dacă, după săvârșirea faptei de către autorul ce răspunde penal și consumarea acesteia, o denunță autorităților.

61. În cazul persoanei juridice: a) dacă după o condamnare definitivă și mai înainte de executarea acesteia se săvârșește din nou o infracțiune în condițiile recidivei, se va stabili o pedeapsă între limitele prevăzute de lege și aceasta se va adăuga la restul rămas neexecutat din condamnarea anterioară; b) dacă termenul de prescripție a răspunderii penale a fost depășit cu încă o dată va fi considerat îndeplinit oricâte întreruperi ar interveni; c) pedepsele cu amenda stabilite pentru infracțiunile concurente se contopesc prin aplicarea pedepsei celei mai grele la care se va adăuga un spor de o pătrime din totalul celorlalte pedepse.

62. Alegeți afirmația corectă: a) Dacă într-o cauză sunt reținute mai multe circumstanțe agravante, reducerea limitelor de pedeapsă se va face o singură dată indiferent de numărul de circumstanțe incidente; b) Ca efect al unei circumstanțe agravante, la maximul special al pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se va putea adăuga un spor de până la 2 ani; c) Dacă s-a săvârșit o tentativă la o infracțiune și în condițiile unei recidive postcondamnatorii, mai întâi se vor reduce limitele de pedeapsă ca efect al tentativei, iar apoi limitele se vor majora ca efect al recidivei.

63. Pentru comiterea a trei infracțiuni concurente inculpatul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă a închisorii de 5 ani. Până la începerea executării pedepsei s-a descoperit că inculpatul mai săvârșise încă două infracțiuni concurente cu primele, iar pentru una dintre acestea fusese condamnat la o pedeapsă cu închisoarea *pe care o executase*. În acest caz pedeapsa ce urmează să fie aplicată inculpatului va parcurge următoarele etape: a) pedepsele contopite anterior se repun în individualitatea lor și împreună cu pedeapsa stabilită pentru noua infracțiune nejudecată se contopesc, iar din pedeapsa rezultantă se va scădea pedeapsa deja executată pentru infracțiunea concurrentă; b) se va stabili o pedeapsă pentru infracțiunea concurrentă nou descoperită și nejudecată care se va contopi cu pedeapsa rezultantă a contopirii anterioare, iar din rezultanta obținută se va scădea pedeapsa executată pentru infracțiunea concurrentă; c) se stabilește o pedeapsă pentru noua infracțiune descoperită, se repun în individualitatea lor cele trei pedepse a căror rezultantă a fost de 5 ani, apoi toate aceste pedepse stabilite împreună cu pedeapsa deja executată se vor contopi, iar din rezultanta finală se va deduce pedeapsa deja executată.

64. Condamnatul aflat în termenul de supraveghere a liberării condiționate dintr-o pedeapsă de 2 ani închisoare, a săvârșit o infracțiune cu intenție, descoperită imediat după săvârșire, pentru care a fost condamnat la pedeapsa amenzii. În acest caz: a) instanța poate dispune revocarea liberării condiționate; b) pedeapsa amenzii se va executa, iar liberarea condiționată nu va fi revocată; c) se poate dispune suspendarea executării pedepsei amenzii, caz în care revocarea liberării nu se mai dispune, iar cele două termene de supraveghere vor curge în paralel.
65. Alegeți afirmația corectă: a) Măsurile de siguranță se iau față de o persoană care a comis o faptă prevăzută de legea penală, justificată și neimputabilă; b) Măsura de siguranță a internării medicale se poate lua indiferent dacă făptuitorului i se aplică ori nu o pedeapsă; c) Măsurile de siguranță se iau față de o persoană care a comis o faptă prevăzută de legea penală, justificată și imputabilă.
66. În speță s-a reținut că X a fost condamnat pentru un concurs de infracțiuni la o pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare pe care a executat-o. La scurt timp după executarea acesteia X a mai săvârșit o altă infracțiune pentru care a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani închisoare. În acest caz: a) termenul de reabilitare curge de la terminarea executării pedepsei închisorii de 2 ani; b) reabilitarea va fi de drept; c) durata termenului de reabilitare se va stabili în funcție de pedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare.
67. Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere se dispune, cu îndeplinirea și altor condiții, dacă: a) pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune intenționată pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii; b) pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune intenționată pentru care s-a pronunțat o condamnare, indiferent de natura pedepsei; c) pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune intenționată pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, dar care să fie mai mare de un an.
68. Alegeți afirmația corectă: a) Fapta comisă printr-o inacțiune constituie infracțiune săvârșită cu forma de vinovăție a culpei indiferent dacă legea prevede ori nu, în mod expres forma de vinovăție a culpei; b) Fapta comisă printr-o acțiune constituie infracțiune săvârșită cu forma de vinovăție a culpei dacă legea prevede în mod expres forma de vinovăție a culpei; c) Fapta comisă printr-o acțiune ori inacțiune constituie infracțiune săvârșită cu forma de vinovăție a intenției numai dacă legea prevede în mod expres forma de vinovăție a intenției.
69. În sarcina inculpatului care, după o înțelegere prealabilă de a comite agresiunea, l-a însoțit pe autorul omorului la locuința victimei și, în timp ce autorul lovea victima, inculpatul l-a imobilizat pe fratele acesteia, se va reține: a) coautorat la infracțiunea de omor; b) complicitate la infracțiunea de omor; c) instigare la infracțiunea de omor.
70. Fapta lui F de a-l șantaja pe V, de a obține o sumă de bani în urma șantajului, și de a-l ucide pe V în momentul în care i-au fost aduși banii, pentru a nu se afla despre săvârșirea faptei și pentru a rămâne cu banii reprezintă: a) omor calificat comis din interes material în concurs cu infracțiunea de șantaj; b) omor calificat săvârșit pentru a înlesni sau ascunde săvârșirea altei infracțiuni în concurs cu infracțiunea de șantaj; c) șantaj în concurs cu infracțiunea de omor.
71. Lovirea din culpă a două persoane și provocarea de vătămări pentru vindecarea cărora fiecare dintre persoane a necesitat câte 20 de zile de îngrijiri medicale: a) reprezintă o singură infracțiune de vătămare corporală din culpă; b) reprezintă două infracțiuni de vătămare corporală din culpă prevăzută; c) nu reprezintă infracțiune.
72. Dacă X, supărat că fiul său în vârstă de 16 ani a lipsit o noapte de acasă, i-a aplicat mai multe lovituri cu o lopată în zona pieptului, iar acesta a decedat, în sarcina acestuia se va reține: a) infracțiunea de violență în familie raportată la infracțiunea de omor; b) infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte; c) infracțiunea de omor calificat.
73. Fapta lui F de a urca în lift cu o fetiță de 6 ani și de a o obliga să îl mângâie în zona organelor sexuale reprezintă: a) infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor; b) infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor; c) tentativă la infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor.
74. Infracțiunea de distrugere (art. 253 C.pen.): a) poate fi reținută în concurs cu o infracțiunea de furt, dacă făptuitorul sustrage o bijuterie, iar apoi o topește; b) se poate comite cu intenție directă sau indirectă; c) poate să nu aibă obiect material.
75. Infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare se pedepsește mai grav, potrivit art. 268 C.pen., când: a) învinuirea mincinoasă a avut ca efect arestarea sau condamnarea unei persoane; b) s-au produs ori ticluit probe nereale în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală ori săvârșirea acesteia de către o anumită persoană; c) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună.

76. În cazul infracțiunii de cumpărare de influență: a) elementul material poate fi săvârșit și prin întârzierea îndeplinirii unui act; b) făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta; c) are ca subiect pasiv principal persoana căreia i se dau banii ori foloasele.
77. În cazul falsului material în înscrisuri oficiale: a) orice alterare reprezintă element material al infracțiunii; b) subiectul activ este totdeauna funcționar public; c) se poate reține infracțiunea și atunci când înscrisul nu este folosit.
78. În sarcina lui C, care a înlesnit autorului A să falsifice un înscris sub semnătură privată, C utilizându-l apoi pentru a produce consecințe juridice: a) se va reține autorat la fals în înscrisuri sub semnătură privată; b) se va reține complicitate la fals în înscrisuri sub semnătură privată; c) se va reține autorat la uz de fals.
79. Furtul care are ca obiect un vehicul: a) este totdeauna un furt în scop de folosință; b) poate fi un furt care se sancționează la plătirea prealabilă; c) este totdeauna un furt calificat.
80. Călătorind în același compartiment de tren, inculpatul intră în dialog cu victima câștigându-i acesteia încrederea. După un timp, inculpatul îi oferă victimei o cană cu cafea, în care pusese un somnifer. După ce victima a adormit, ca efect al somniferului, inculpatul i-a sustras acesteia valiza și, la prima stație, a coborât din tren. În speță se va reține: a) infracțiunea de tâlhărie calificată; b) infracțiunea de furt calificat; c) infracțiunea de abuz de încredere.
81. X a împrumutat lui Y un telefon mobil pentru o lună. La împlinirea termenului, Y a refuzat să-i restituie bunul lui X, deși acesta l-a solicitat în repetate rânduri. Fapta lui Y reprezintă infracțiunea de: a) furt; b) abuz de încredere; c) înșelăciune.
82. Infracțiunea de însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor (art. 243 C.pen.): a) se poate săvârși și prin înșelăciune; b) se pedepsește în forma tentativei; c) se pedepsește și când este comisă din culpă.
83. Degradarea autoturismului propriu, prin aplicarea cu intenție a mai multor lovituri de topor: a) reprezintă infracțiunea de distrugere; b) reprezintă infracțiunea de distrugere calificată; c) nu reprezintă infracțiune.
84. Se poate reține săvârșirea infracțiunii și din culpă la: a) nedeunțare; b) omisiunea sesizării; c) inducerea în eroare a organelor judiciare.
85. Fapta de a amenința victima că va da publicității unele fotografii ale concubinei sale dacă nu îi dă o sumă de bani: a) reprezintă infracțiunea de amenințare; b) reprezintă infracțiunea de șantaj; c) nu reprezintă infracțiune.
86. Potrivit procedurii în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției: a) suspectii minori pot încheia acorduri de recunoaștere cu încuviințarea reprezentanților legali; b) acordul de recunoaștere poate fi inițiat doar de către procuror; c) la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției asistența juridică este obligatorie.
87. Hotărârea trebuie redactată la momentul pronunțării în cazul: a) când instanța de apel admite apelul și dispune trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță de judecată; b) când prima instanță de judecată soluționează acțiunea civilă disjunctă; c) când judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra propunerii de luare a măsurii arestării preventive.
88. Asupra cererii procurorului de audiere anticipată a unui martor în cursul urmăririi penale este competent să se pronunțe: a) judecătorul de drepturi și libertăți; b) judecătorul de cameră preliminară; c) procurorul ierarhic superior celui care a formulat cererea.
89. Într-o cauză penală în care instanța a rămas în pronunțare pe fond ca urmare a judecării potrivit procedurii simplificate în cazul recunoașterii învinuirii nu poate fi pronunțată soluția: a) încetării procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale; b) achitării inculpatului întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală; c) achitării inculpatului întrucât fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege.
90. Nu se emite mandat în cazul: a) luării măsurii arestului la domiciliu; b) încuviințării efectuării percheziției domiciliare; c) luării măsurii arestării preventive.
91. O hotărâre definitivă de condamnare a unui judecător de la ÎCCJ pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în legătură cu soluționarea unei cauze se pune în executare de către: a) tribunal; b) curtea de apel; c) Înalta Curte de Casație și Justiție.
92. Potrivit dispozițiilor referitoare la judecată în apel: a) apelul declarat de către procuror nu poate fi retras în nicio situație; b) cererea de apel se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă; c) instanța de apel nu poate administra probe noi.

93. Partea civilă: a) nu trebuie citată, în procedura de cameră preliminară, la termenul fixat pentru soluționarea cererilor invocate de inculpat; b) nu poate renunța, în tot sau în parte, la pretențiile civile formulate; c) poate formula cerere de strămutare a judecării cauzei.
94. Asistența juridică: a) este asigurată, în cazul inculpatului care are mai mulți avocați aleși, atunci când toți avocații sunt prezenți; b) este obligatorie pentru persoana vătămată cu capacitate de exercițiu restrânsă; c) nu este obligatorie, în cursul urmăririi penale, pentru inculpatul arestat în altă cauză.
95. Percheziția domiciliară: a) poate fi dispusă și în cursul judecării; b) nu poate fi efectuată, în cursul urmăririi penale, de către procuror ci doar de către organele de cercetare penală; c) poate fi efectuată doar la locuința suspectului sau a inculpatului.
96. O contestație la executare poate fi soluționată, în afară de instanța de executare, și de către: a) judecătorul delegat cu executarea; b) instanța în a cărei circumscripție se află locul de deținere; c) administrația locului de deținere.
97. După încuviințarea cererii de judecată simplificată în cazul recunoașterii învinuirii: a) inculpatul nu are dreptul să propună administrarea probei cu înscrișuri; b) instanța nu mai poate reveni la efectuarea cercetării judecătorești potrivit procedurii obișnuite în nicio situație; c) instanța nu mai poate proceda la audierea inculpatului în această procedură.
98. În ceea ce privește incompatibilitatea: a) judecătorul care a respins o plângere împotriva soluțiilor de neprimire în judecată nu poate participa, în aceeași cauză, la judecata în fond; b) judecătorul care a participat la judecarea unei cauze poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale de atac; c) pot face parte din același complet de judecată judecătorii care sunt soți între ei.
99. În cazul unei măsuri asigurătorii luate de procuror: a) inculpatul poate face contestație în termen de 10 zile de la data comunicării ordonanței; b) contestația împotriva măsurii se soluționează de către procurorul ierarhic superior; c) contestația împotriva măsurii nu este suspensivă de executare.
100. Rechizitoriul: a) se întocmește în tot atâtea exemplare câți inculpați sunt trimiși în judecată; b) poate să conțină și propunerea de revocare a unei măsuri preventive; c) nu trebuie verificat sub aspectul legalității și temeiniciei dacă a fost întocmit chiar de către conducătorul parchetului.

